

סבתא יקרה

הייתה לי הזכות לחיות לצידך בשנתיים וחצי האחרונות.
הרגשתי שניתנה לי ההזדמנות להרגיש מי את לאחר שסבא הלך לעולמו והשאיר חלל גדול.
למדתי להעריך את האישה שבך כלפי אישך אהובך, ילדייך, נכדייך ונינייך וגם מי היית לאורך השנים בשביל החברה ומעגל גדול ורחב של אנשי הקיבוץ.
למדתי את האידיאולוגיה שלך, את החד משמעויות לגבי כל דבר – מבנייה והתנהגות חברתית לאומית ועד בין אישית. תמיד בעלת דעה נחרצת, ללא פשרות ועם זאת אפשרת לי להרגיש בנוח ולנהוג כפי שאני רואה את הדברים.
כל-כך צנועה את, יודעת מה באמת חשוב, דואגת לכולם ומבקשת שידאגו לך כמה שפחות. הודית על שזכית לחיים מלאים בזוגיות טובה, ילדים אוהבים, נכדים ונינים מסביב. הקדשת את חיך לעבודה שאהבת והיית מסורה לה עד כלות. נהנית במיוחד מהביקורים של נעמה עם שי ונירי, מערבי שישי עם ראובן, שושי, גיל ושיר, ומהארבלים שבאו.
מאייל, אוולין, עדן ושוני שהגיעו בקיץ. מגבי, שולמית, אביב וקשת שהגיעו בכל הזדמנות. כולנו אהבנו לבוא אלייך מפני שהיית שם ללא דרישות ובשמחה על ה"יש".
היית כל-כך חכמה. יודעת ומתעניינת לשורשי המשפחה והחברים וזוכרת הכול. רבים נהנו לשבת ולשוחח עימך, וביקשו לשמוע ולדלות עוד פרטים דרכך על העבר, והופתעו עד כמה את יודעת גם על מה שקורה היום.
ביקשת לסיים את חיך בבית בשקט, עשינו כמיטב יכולתנו לקיים זאת עד ימיך האחרונים. פלורנס טיפלה בך במסירות וידעה להשאיר לך פרטיות, דאגה שהדברים יעשו בדיוק כמו שאת מבקשת.
עטפנו אותך באהבה שמילאת אותנו במשך כל חיך.
היום אנו נפרדים ממך, מברכים אותך בדרכך אל השמיים. בטוחים שתלווי אותנו במחשבה, בדרך שלנו ובקבלת החלטות, הרי דעתך והלך רוחך תמיד יישארו בקרבנו.
אוהבים,
כל המשפחה.